fotbal

ŞEDINŢA BIROULUI FEDERAL

Aseară a avut loc prima şedinţă pe anul 1969 a biroului federal.

La primul punct pe ordinea de zi — *programul competiţional intern* (campionat şi cupă) — s-a stabilit ca returul diviziei A să înceapă în ziua de 9 martie şi să se sfîrşească la 15 iunie.

Datele de desfăşurare a etapei finale în Cupa României sînt următoarele:

5 III — 16-imi; 12 III — optimi; 21 V — sferturi; 28 V — semifinale (jocurile tur); 4 VI — semifinale (jocurile retur); 22 VI — finala (dată prezumtivă, în funcţie de programarea jocurilor din cadrul Cupei balcanice).

În continuare, antrenorii federali Angelo Niculescu (lotul A), Dincă Schileru (tineret) şi Gh. Ola (juniori) au prezentat informări în legătură cu planurile de pregătire a fotbaliştilor selecţionabili în loturile respective.

Lucrările au fost conduse de tov. Mircea Angelescu, vicepreşedinte al F. R. Fotbal.

LA ORIZONT, RETURUL

„11" din... 30

Lotul de fotbalişti (alcătuit din 30 de jucători) al clubului F.C. Argeş (divizia A şi tineret-rezerve) se află în pregătire comună la Cozia. Procesul de instruire-antrenament este condus de antrenorii *Eugen Mladin* şi *Ion Bălănescu*, care, spre deosebire de trecut, în returul campionatului vor forma „11"-le de bază din întreg lotul.

În urma plecării antrenorului Ştefan Vasile la Oţelul Galaţi, cei doi tehnicieni au căzut de acord (avînd aprobarea conducerii clubului) ca în ziua meciurilor Eugen Mladin să răspundă de pregătirea jocului formaţiei divizionare, iar Ion Bălănescu de cea a echipei de tineret-rezerve.

● Jucătorii de la *Metalul Hunedoara* (divizia B, seria a II-a) efectuează cîte şase antrenamente pe săptămînă (patru în aer liber şi două în sală), sub conducerea antrenorilor *D. Pătraşcu* şi *A. Pîrvu*. În centrul atenţiei celor doi conducători tehnici ai echipei se află linia de înaintare, al cărei joc în tur a fost nesatisfăcător. Din lot fac parte: *Socol, Mălai, Duminică* — portari, *Ceauşu, Matei, Vulpeanu, Grozescu, Stan, Apostolidu* — fundaşi, *Pleian, Hristos, Pîrvu* — mijlocaşi, *Păunescu, Steiner, Covaci, Cergo, Mercea* şi *Ştefănescu* — înaintaşi. Lipsesc: Ciocănaru (care vrea să se transfere la Dunărea Giurgiu), Popa (suspendat pentru părăsirea echipei) şi Tătaru (care din motive de vîrstă — 31 de ani — vrea să se retragă din activitatea competiţională). Deocamdată, un singur jucător nou — *File*, de la Mureşul Deva. Pînă la începerea returului, Metalul va susţine 12 jocuri de verificare cu formaţii din diviziile A, B şi C.

S. ALBU
corespondent

● Noul consiliu al asociaţiei sportive *Minerul Ghelar* s-a angajat să sprijine mai mult echipa de fotbal, care activează în divizia C, să nu lase toate problemele, cele de ordin administrativ în special, pe seama antrenorului, aşa cum a procedat vechea conducere a Minerului. În viitor nu vor mai fi admişi în echipă „păsări călătoare", cum au fost jucătorii C. Borbely şi Gh. Vizitiu, şi se va pune un accent serios pe pregătirea juniorilor. Minerul a început preparativele pentru noul sezon cu lotul din tur, urmînd ca în următoarele zile să fie primiţi în formaţie 2—3 jucători noi.

FL. OPRIŢĂ
corespondent

● Noul antrenor al divizionarei C *Metalul Buzău, Ion Luca*, întîmpină o serie de greutăţi. La primele antrenamente n-au venit decît jumătate din cei 24 de jucători ciţi sînt în lot. În plus, echipa are nevoie de un substanţial sprijin material, pe care însă conducerea asociaţiei Metalul nu-l acordă. Fotbaliştii care frecventează cu regularitate şedinţele de pregătire sînt: *I. Ioniţă, V. Vatcu, V. Ţigănuş, Gh. Arghir, C. Bunaziua, V. Caloianu, S. Ionescu, C. Mitocanu, Gh. Braniştе, C. Panait, A. Nedelcu* şi *M. Pîrvu*.

Metalul a încheiat turul campionatului pe locul 10, în seria a II-a, dar cu o astfel de frecvenţă la antrenamente nu ştim dacă îşi va putea ameliora situaţia în clasament, aşa cum aşteaptă numeroşii iubitori ai fotbalului din Buzău!

M. DUMITRU
corespondent

● *Constructorul Baia Mare* (div. C, seria a VII-a) a trecut în etapa a II-a a pregătirilor, susţinînd jocuri-şcoală. Astfel, Constructorul a jucat recent cu Minerul Baia Mare (juniori). Scor: 5—2. Cel mai în formă înaintaş a fost Trifu, autor a trei goluri. Antrenorii *T. Siser* şi *A. Micloş* au folosit în acest meci următorii jucători: *Ster, Sarcadi, Pavel, Csoma, Radu, Mihalcea, Nistor, Dullo, Molnar, Mare, Trifu, Rudici* şi *Pop I.*

V. SĂSĂRANU
corespondent

Ştiinţa Bacău, lider în divizia C, seria I. Studenţii băcăuani pozează fotoreporterului V. Bogdănet, pe terenul acoperit de zăpadă, înaintea unui antrenament

CAUZE ADÎNCI — INSENSIBILE LA MĂSURI DE SUPRAFAŢĂ (I)

De ani şi ani, probleme ale fotbalului româneşe, situate la nivelul preocupărilor majore ale mişcării sportive din ţara noastră, au constituit, şi continuă să constituie încă, prilej de manifestare publică a celor mai diverse încercări de rezolvare, exprimate atît în limbajul pretenţios al specialistului, cît şi în acela mai puţin academic al slujitorilor neplătiţi ai „sportului rege".

Căutările, studiul şi soluţiile, limitate însă de cele mai multe ori la un cadru îngust al dezvoltării, corespunzător aceluia al sportivului deja format, au neglijat originea şi esenţa fenomenului, desigur mai greu de depistat, dar care, o dată cunoscute, ar fi dus fără îndoială la alegerea celui mai sigur drum ce ar trebui urmat. Pe de altă parte, aprecierea — de cele mai multe ori subiectivă — a nivelului atins de fotbalul nostru în diferite etape ale evoluţiei sale, aprecierе determinată de un palmares alimentat uneori şi de succese mai puţin semnificative, a contribuit în mod hotărîtor la întreţinerea unei false concepţii, potrivit căreia munca de redresare ar putea începe şi de la jumătatea drumului şi nu de la baza edificiului de făurire a sportului de performanţă. Aşa se explică de ce, în încercările de elucidare a fenomenului de rămînere în urmă a fotbalului nostru, sînt evitate tocmai cauzele care contribuie la apariţia timpurie a procesului de frînare a dezvoltării sportive, proces care, la un moment dat, reuşeşte să limiteze şi acţiunea muncii de instruire şi educaţie, la nivelul unui compromis între înălţimea năzuinţelor şi insuficienţa potenţelor. Aşa se explică de ce, în ciuda existenţei de necontestat a unei bogate zestre de talente, numărul şi valoarea celor ajunşi sus, pe treapta adevăratei afirmări sportive, nu satisfac încă cerinţele trecerii la o ofensivă victorioasă pe tărîmul fotbalului internaţional.

De aici, concluzia de ordin practic că mai înainte de a căuta cauzele apropiate ale stadiului de dezvoltare sportivă, care ar putea să ne ofere cel mult posibilitatea unor măsuri de suprafaţă, este incomparabil mai avantajos, pentru acţiunea de redresare a fotbalului nostru, să căutăm a depista împrejurările mai îndepărtate, care determină atît plafonarea timpurie a jucătorilor, cît şi mediocra valorificare a aşteptărilor în perioada de maturitate sportivă.

Primul aspect, acela al plafonării timpurii, reprezintă în momentul de faţă principala formă de manifestare a neputinţei de realizare la un nivel superior a sarcinilor de performanţă. Ca urmare a acestui fapt, an de an numărul promisiunilor neîmplinite creşte, dispar, în pragul consacrării, tineri jucători în care au fost investite speranţe şi, care, în faţa adevăratului asalt al vieţii, apar obosiţi, resemnaţi, purtînd înainte de vreme straiele blazate ale bătrîneţii sportive. Care sînt principalele cauze care determină acest proces de plafonare timpurie, maladie cu adevărat cronică a fotbalului nostru?

În primul rînd, trebuie ţinut seama de faptul că multe din rebuturile sportive de mai tîrziu îşi găsesc explicaţia în calitatea slabă a selecţiei efectuate în perioada copilăriei, ca urmare a nerespectării cu stricteţe a criteriilor obiective (sănătate, aptitudini, conformaţie fizică etc), care stau la baza activităţii de alegere a celor mai buni dintre cei buni.

În al doilea rînd, plafonarea timpurie îşi datorează apariţia la tinerii jucători unor deficienţe importante în organizarea şi desfăşurarea procesului instructiv-educativ, cum ar fi: neaplicarea cu consecvenţă a principiilor didactice sportive, strîns legate de cunoaşterea caracteristicilor dezvoltării stadiale şi a particularităţilor individuale ale copiilor; nerespectarea sistemului de organizare a grupelor de pregătire după criteriul vîrstei fiziologice şi al valorii sportive; întreruperea îndelungată a procesului de instruire; lipsa de prudenţă în ceea ce priveşte intensitatea efortului fizic la copii. La toate acestea mai trebuie adăugate influenţele negative ale mediului social-uman, determinante îndeosebi în perioada adolescenţei, şi marea varietate a preocupărilor tinărului, care nu întotdeauna este capabil să pună de acord sarcinile pregătirii intelectuale cu cele ale sportului de performanţă.

În sfîrşit, cea de a treia cauză principală a plafonării timpurii este nemijlocit legată de modul şi condiţiile în care s-a efectuat acţiunea de promovare. Dintre cele mai semnificative aspecte, ale căror urmări se repercutează asupra dezvoltării tinărului jucător, pot fi menţionate:

— Lipsa de curaj şi hotărîre a antrenorului; determinată, printre altele, şi de o anumită practică în virtutea căreia promovarea la unele cluburi are un caracter întîmplător;

— Efectuarea trecerii pe o treaptă superioară a procesului de instruire şi educaţie în condiţiuni neconforme cu particularităţile de vîrstă şi individuale ale celor în cauză. Această activitate, concretizată prin acel „moment al promovării", poate avea urmări nedorite, atît în cazul cînd este săvîrşită prematur, cît şi în situaţia cînd este întîrziată, adesea în mod conştient, sacrificînd şi într-un caz şi în altul, de dragul unei performanţe oarecare de echipă şi ca preţ al instruirii, material uman în plină formare;

— Lipsa perspectivei de promovare caracteristică la unele cluburi mari, unde nevoile de completare a efectivului de jucători de performanţă sînt acoperite pe alte căi.

Spre deosebire de selecţie şi de procesul instructiv-educativ, a căror insuficienţă calitativă poate influenţa cel mult dimensiunile plafonării jucătorului, deficienţele din acţiunea de promovare pot avea consecinţe şi mai grave, care se concretizează, de regulă, fie prin fenomenul de migrare a unor elemente cu reale aptitudini pentru fotbal în cadrul altor discipline sportive — cazul cel mai fericit — fie prin renunţarea definitivă din partea acestora la perspectiva performanţei, care i-a atras de timpuriu paşii pe calea sportului organizat. Dar, asupra acestor aspecte vom mai reveni!

Mihai IONESCU

O măsură de o importanţă deosebită pentru practicarea turismului de munte

Expresie a grijii pe care o manifestă permanent conducerea de partid şi de stat pentru sănătatea poporului, noul H.C.M. nr. 140/1969 este menit să asigure condiţii din ce în ce mai bune pentru practicarea turismului organizat şi drumeţiei în ţara noastră.

În baza acestei hotărîri şi a instrucţiunilor de aplicare, organele locale ale administraţiei de stat vor trebui să ia *măsuri corespunzătoare pentru prevenirea accidentelor turistice, prin:* îmbunătăţirea traseelor turistice de munte; revizuirea, completarea şi întreţinerea marcajelor conform normelor tehnice de specialitate; asigurarea cu mijloace de protecţie a căilor de acces cu pericol de cădere în gol; transmiterea buletinelor meteorologice la cabane şi instalarea de posturi telefonice; dotarea cabanelor — în special cele de creastă — cu semnalizatoare luminoase şi auditive.

Indicaţiile de prevenire a accidentelor turistice se referă şi la cabanele din administrarea O.N.T. şi Centrocoop.

Acţiunea de salvare a celor accidentaţi sau aflaţi în pericol *va fi organizată fie direct de cabanieri* în cazul în care au la dispoziţie forţele necesare (personalul cabanei, turişti şi alpinişti aflaţi la cabană, personalul cabanelor vecine sau al unităţilor silvice sau militare din apropiere), *fie prin echipe speciale, denumite* „SALVAMONT", *formate din 4—6 alpinişti cu experienţă* din localităţile unde se înfiinţează şi care sînt organizate pe lîngă comitetele executive ale consiliilor populare respective.

Echipele Salvamont ca şi cabanele turistice vor fi dotate cu toate materialele sportive şi sanitare necesare executării în cele mai bune condiţiuni a acţiunii.

Cabanierii care organizează acţiunea şi echipele Salvamont au sarcina de a găsi, salva şi transporta, pe munte, pe cei accidentaţi pînă la locul de unde urmează să fie preluaţi de cadrele medicosanitare (autosanitare, aviasan, elicopter).

Membrii echipelor Salvamont care au calitatea de angajaţi vor fi scoşi din producţie în perioada desfăşurării acţiunii, primind drepturile legale ce se cuvin angajaţilor delegaţi în interes de serviciu (salarii, transport, cazare, diurnă), acordîndu-li-se la plecare — de la unitatea respectivă — un avans în numerar spre decontare.

Conducerile organizaţiilor socialiste din care fac parte membrii echipelor Salvamont au sarcina de a-i pune pe aceştia, imediat, la dispoziţia comitetelor executive ale consiliilor populare care i-a solicitat, în vederea îndeplinirii acestei acţiuni de salvare a unor vieţi omeneşti.

Pentru gradul de pericol pe care-l prezintă aceste acţiuni, membrii echipelor Salvamont, cabanierii şi alţi oameni ai muncii care au participat efectiv la acţiunea de găsire, salvare şi transport pe munte al celor accidentaţi, *vor primi o indemnizaţie de periculozitate, diferenţiată în funcţie de sezon.*

Pentru a asigura condiţii mai bune de acordare a asistenţei medicale, toate cabanele vor fi dotate cu medicamentele necesare acordării primului ajutor gratuit, cu cele necesare urgenţelor medico-chirurgicale şi cu anumite produse farmaceutice uzuale care se vor pune la dispoziţia solicitanţilor contra-cost.

Desigur că un rol deosebit de important în prevenirea accidentelor revine turiştilor, în sensul respectării unor norme obligatorii cu privire la: pregătirea excursiei, echipamentul folosit, alimentaţia pe traseu şi la cabane (unii preferă băuturile alcoolice), odihna, comportamentul cetăţenesc, alegerea judicioasă a traseului în funcţie de timp şi participanţi, ritmicitatea în mers, alternarea efortului cu repausul, înlocuirea actelor copilăreşti de bravură cu prevederea şi cumpătarea.

dr. Eugen CARIANOPOL
inspector de specialitate
din C.P.A.L.

LOTO — PRONOSPORT

34 CIŞTIGATORI DE AUTOTURISME LA TRAGEREA EXCEPŢIONALĂ LOTO DIN 21.I.1969

Premiile tragerii excepţionale din 21 ianuarie 1969 sînt următoarele:

Categ. I.: 21 autoturisme „Dacia 1100"; categ. a II-a: 11 autoturisme „Moskvici 408" cu 4 faruri şi radio; categ a III-a: 2 autoturisme „Skoda 1100 M.B."; categ. a IV-a: 517 variante (50 excursii la Paris şi 467 premii în numerar a 1941 lei); categ. a V-a: 1830 premii în numerar a 100 lei; categ. a VI-a: 4572 premii în numerar a 50 lei.

Cîştigătorii de autoturisme de la această tragere sînt următorii:

Dacia 1100: — Lupu Nicolae — Sebeş-Alba, Moisescu Ion — Piteşti, Vîrlan Ion oraşul Gh. Gheorghiu-Dej, Scutelnicu Radu — Dărmăneşti-Bacău, Vigh Gyula — Diosig-Bihor, Moise Ion — Braşov, Diaconu Toader — Brăila, Gădălean Alexandru — Cluj, Horea Ion — Cluj, Amza Constantin — Constanţa, Buşoi Constantin — Craiova, Popescu N. — Craiova, Totolici Gheorghe — Galaţi, Kraml Ana — Orşova, Ionescu Grigore — Slatina, Radu Stelian — Băicoi, Tibenschi Aurel — comuna Hida-Sălaj, Cecan Sergiu — Sînnicolaul Mare, Ciocîlteu Maria — Bucureşti, Cernuşcă Viorel-Ion — Bucureşti, Ţiţă Ion C. — Bucureşti.

Moskvici 408: Chesariş D. — Blaj; Capanu Ion — Bucureşti, Demkö Alexandru — Tg. Secuiesc, Galesiu N. — Bucureşti, Culic Grigore — Timişoara, Leonăchescu C. — Govora, Mardale Maria—Voineasa — Vîlcea, Scurt Gheorghe, Zamfir Floarea, Popescu Ion, Ştefănescu Felicia — toţi din Bucureşti.

Skoda 1000 M.B.: Hărăboiu Ilie — Cărbuneşti-Gorj, Dociu Petre — Bucureşti.

★

Marţi 4 februarie este ultima zi pentru procurarea biletelor la concursul special Pronoexpres din 5 februarie 1969.

LOTO

numerele extrase la tragerea din 31 ianuarie 1969

EXTRAGEREA I: 26 64 24 6 44 51 30 49 42 88 22 18

Fond de premii: 986.970 lei.

EXTRAGEREA a II-a: 85 24 59 67

Fond de premii: 704.938 lei.

DIALOG CU CITITORII

IOAN BENDEA, Piaţa Ecaterina Varga nr. 12, Turda. *În plin sezon de iarnă — ne scrieţi dv. — pionierii şi elevii Şcolii generale nr. 3 din Turda nu au uitat... fotbalul. De ce? Un fost purtător al cravatei roşii din această şcoală a jucat, nu de mult, în reprezentativa ţării noastre care a terminat la egalitate cu redutabila echipă a Angliei. Dînd dovadă de iniţiativă — continuaţi dv. — pionierii amatori de fotbal au trasat ca sarcină colegului lor Anca Ducu din cl. a VI-a B să le prilejuiască o întîlnire cu fratele său mai mare, fotbalistul ANCA DAN de la Universitatea Cluj. Şi cum pionierii îşi îndeplinesc sarcinile, la cîteva zile a avut loc întîlnirea mult aşteptată. Ea s-a desfăşurat, după cîte am înţeles, în sala de clasă unde a învăţat internaţionalul nostru, avînd ca „material didactic" o minge de fotbal.*

După expunere, pionierii au pus întrebări. Unele cam incomode. Elevul Emil Crişan, din cl. a VII-a B, de pildă, a întrebat de ce au pierdut meciul din Belgia cu scorul de 5-0? La rîndul nostru, am întrebat mai mulţi specialişti. Ni s-a cerut să precizăm cine a pus o asemenea întrebare DUPĂ ACEL MEMORABIL 1-1 CU ECHIPA ALBIONULUI? Am răspuns că un elev din cl. a VII-a B. Întrebarea a fost considerată... COPILĂREASCĂ!

IOAN SZASZ, str. Rodnei nr. 4, Săcele-Braşov. *Sînteţi mare amator de schi. Mai precis, aţi fi... dacă schiuri s-ar găsi! Anul trecut, dragostea pentru acest sport frumos v-a purtat paşii prin Predeal şi Braşov. Nimic! La Predeal, nefiind nici măcar magazin de sport; la Braşov, existînd magazin de sport dar nefiind schiuri de fond. În sfîrşit, de luna trecută sînteţi în posesia mult doritelor schiuri, însă nu găsiţi beţe de bambus şi nici legături. Sau, mă rog, nu „întîmpinaţi" în ziua cînd acestea se pun în vînzare la magazine. După părerea dv. legăturile dîndu-se aici numai în baza altor... LEGĂTURI. În orice caz, de la I.D.M.S. ni s-a comunicat că există asemenea materiale*

NICOLAE BULUCEA, str. Ef. Murgu nr. 13, Reşiţa. *Ca suporter nu sînteţi obligat să... suportaţi anumite cotizaţii „suplimentare" pentru a viziona un meci de fotbal. Partea răutăcioasă este că dacă nu suportaţi, NU INTRAŢI! Formula „BILETUL + 1 LEU PROGRAMUL" se aplică — obligatoriu — şi în alte părţi. Metoda este incorectă şi ar trebui să facă obiectul controlului financiar intern. Incorect este şi conţinutul programului. Am reţinut o frază din biografia... romanţată a fotbalistului Constantin Spălăţelu: „Tînărul Costel este preocupat încă de mic copil de mingea confecţionată din cîrpe pe care o OBOSEŞTE zilnic". Aceasta, ca să nu ne mai... obosim în continuare!*

MIHAI IONESCU, Găeşti, judeţul Dîmboviţa. *Îi vom aduce la cunoştinţă maestrului Teaşcă propunerea de a antrena echipa Chimia din localitate. Se înţelege, fără ironie, motivînd admiraţia dv. pentru el, seriozitatea şi ambiţia talentaţilor fotbalişti după care nu trebuie să umbli prin baruri pentru a-i trimite acasă. În sfîrşit, ideea — cum spuneţi dv. — de a prelua o formaţie din „liga a IV-a", dovedind încă o dată lumii fotbalistice — care, cu siguranţă, s-ar amuza la început — că omul sfinţeşte locul, că orice echipă condusă de un antrenor bun poate promova în prima divizie a ţării. Noi vom încerca. Recunoaşteţi, însă, că dificil în treaba aceasta nu este „dialogul cu cititorul", ci convorbirea cu... antrenorul!*

V. TOFAN

SPORT şi MAFIA

MISTER GRAY (V)

de Lamberto ARTIOLI

În ziua aceea, *Carbo* a compărut în sfîrşit, în faţa unui tribunal. Dar să ne întoarcem puţin înapoi. „NEWSWEEK", într-un număr apărut cu un an şi patru luni în urmă — la 4 august 1958 — după ce menţiona că *Frankie* avea o casă destul de modestă la Hollywood (o localitate din Florida, nu capitala californiană a filmului), informa că *Mr. Gray* era *„căutat — în acele zile — pentru că ar fi organizat între 31 ianuarie şi 31 martie 1958 şapte întîlniri dintre care şase la Madison Square Garden şi unul pe arena St. Nicholas din New York"*. Se constatase că una din aceste întîlniri (săptămînalul nu precizează care), fusese aranjată aducînd mari cîştiguri unui grup de pariori. Celelalte întîlniri fuseseră organizate tot de *Carbo*, fără să fi avut autorizaţia cuvenită. „NEWSWEEK" îşi încheia astfel articolul: *„Mr. Gray a dispărut. Ultima oară a fost văzut pe un hipodrom din Agua Caliente în apropiere de Tijuana, în Mexic. S-a emis împotriva lui un mandat de arestare; documentul cuprinde zece capete de acuzare. Este pasibil de o pedeapsă de 10 ani închisoare şi 5 000 de dolari amendă"*.

A fost căutat în multe oraşe din Statele Unite, în acel an 1958, mai ales la Chicago, dîndu-se curs unei sesizări care parvenise poliţiei şi care părea veridică. Dar *Mr. Gray* a fost totdeauna un om al ţărmului, fie la New York, fie la New Orleans; la Chicago, oraşul lui *John Dillinger* şi *Al. Capone*, „regele clandestin al boxului" fusese văzut, ultima oară, cu nu mai puţin de 14 ani în urmă, în 1944, în timp ce asista în sala CYO la un antrenament al lui *Willie Pep* în ajunul întîlnirii cu *Willy Joyce*. Managerul lui *Pep* era *Lou Viscousi*, devenit apoi manager al lui *Joe Brown*, fost campion al lumii la categoria uşoară, manevrat la rîndul lui de *Carbo*; după cum vedeţi „socotelile" lui *Frankie* apar mereu.

Dar să revenim la anul fatal, 1960. La Washington fusese instituit un „Subcomitet senatorial împotriva trusturilor şi monopolurilor", pentru a face cercetări în culisele boxului din Statele Unite.

În dimineaţa zilei de 15 iunie 1960 a fost ascultat un martor, care se numea Irvin Mishel. Las să vorbească despre această mărturie, aproape de necrezut, ziarul „NEW YORK TIMES" care a publicat o relatare, a doua zi, în pagina 42. Importantul cotidian scria textual:

„Din cauza fricii care-l stăpîneşte, un deţinut nu a vrut astăzi să destăinuiască în faţa Subcomitetului Senatului legăturile lui Frankie Carbo cu lumea boxului. Deţinutul, care n-a deschis gura decît pentru a repeta, la fiecare întrebare, textul celui de-al cincilea amendament din Constituţie asupra drepturilor cetăţeneşti („Refuz să răspund deoarece acest lucru poate duce la învinovăţirea mea"), se numeşte Irvin Mishel. El a declarat că a fost ameninţat cu violenţa în caz că s-ar hotărî să mărturisească ceva. Mishel, o figură proeminentă printre şantajiştii din lumea boxului, n-a vrut să destăinuiască numele celui care l-a ameninţat cu moartea. Senatorul Philiph Hart i-a atras atenţia că motivul invocat nu este suficient. Atunci, Mishel a recurs la invocarea dreptului său de a păstra tăcerea pentru a evita să fie şi el incriminat. A refuzat, astfel, să răspundă la o serie de întrebări menite să-l facă să confirme că pariase în contul lui Frankie Carbo înaintea întîlnirii dintre Jake La Motta şi Billy Fox, în 1947. La Motta a mărturisit, ieri, că a pierdut

Desen de **N. CLAUDIU**

acea întîlnire în mod cu totul cinstit, dar Mishel n-a fost de nici un folos. El n-a conceput nici măcar riscul de a admite lucruri evidente ca faptul că este căsătorit sau că este puşcăriaş. A perseverat în mutismul său chiar şi atunci cînd directorul i chisorii în care Mishel se afla deţinut i-a făgăduit că Subcomitetul Senatorial va uza de toate mijloacele de care dispune pentru a-l proteja. După aceasta, unul dintre componenţii Subcomitetului, senatorul Harold, a afirmat că mîini foarte puternice, cu braţe lungi, au reuşit să pătrundă pînă şi în sala aceea pentru a-i impune lui Mishel tăcere absolută. Mishel primise ordin să tacă pe cînd se înapoia la închisoarea din Dannemore după interogatoriile la care fusese supus în zilele de 20 şi 21 mai trecut; şi aceasta, cu toate că Irvin Mishel se afla sub paza unui subofiţer de poliţie. Mishel a spus doar că fusese ameninţat cînd era la New York în „House of Detenction" (Casa de detenţiune) *în aşteptarea plecării".*

Pînă aici am citat din ziar. În acele îndepărtate zile de 20 şi 21 mai, *Irvin Mishel* a fost ameninţat cu moartea fiindcă mai înainte avusese curajul să declare, cu privire la întîlnirea *La Motta-Fox*: *„Da, eu însumi am pariat 35 de mii de dolari în contul lui Carbo pe victoria lui Billy Fox. În ziua aceea erau cu mine Charles Bernoff, Eddie Coco şi blestematul ăla de şantajist, Nogg Rosen"*. Cu un an în urmă, la 18 februarie '59, acelaşi *Mishel* dezvăluise sistemele prin care se făceau împrumuturi în lumea interlopă americană, pentru finanţarea jocurilor de noroc, a prostituţiei şi a traficului de narcotice. În ziua în care a fost adus în faţa Subcomitetului, *Irvin Mishel* era deţinut la Clinton State Prison, la Dannemore (New York), unde îşi ispăşea ultimii şapte ani din cei 20 la care fusese condamnat pentru falsuri şi emiterea unor cecuri fără acoperire. Prin 1947, el era un personaj influent al lumii interlope din Chicago.

În româneşte de **S. BONIFACIU** şi **A. BREBEANU**

(Din „Sport e Mafia" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — Milano).